

РЕШЕНИЕ

№ 5365

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **166** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на адв. Р. К., като пълномощник на Я. Д. Ц. от [населено място], срещу МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746/29.11.2021 г.

С нарочна молба от 21.02.2022 г. (именувана Пояснение) Ц. е направил изрично волеизявление, че оспорва и изричния отказ за предоставяне на исканата информация, обективиран в Писмо с рег. № М-1261/07.12.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма] (Т.).

Жалбоподателят претендира за недействителност на отказа на Т. да му предостави информацията, поискана със Заявлението от 29.11.2021 г., като постановен в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че според константната съдебна практика дружеството е задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ. Твърди също, че информацията, достъп до която се търси, е с общественозначим интерес, засяга значителни обществено формирани финансови ресурси и е със съществено отражение върху влиянието на околната среда. Лично и чрез процесуалния си представител моли съда да отмени отказа на Т., обективиран в Писмото на изпълнителния директор от 07.12.2021 г., което не съдържа търсената от заявителя информация по ЗДОИ и да осъди ответника да му я предостави, така, като е

поискана със Заявление с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - [фирма], ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата. в Становище с вх. № 594/10.01.2022 г. прави възражение за недопустимост на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна. Поддържа, че дружеството не е задължен субект по смисъла на чл. 3 ЗДОИ от една страна и от друга твърди, че исканата информация не е обществена, тъй като няма да произведе целения ефект – жалбоподателят да си състави собствено мнение за дейността на [фирма]. Претендира за разноски. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.11.2021 г. жалбоподателят Ц. е подал чрез Столична [община] с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746 за предоставяне на достъп до следната информация: Количество емисии годишно по плана „Б. и В.“. Изяснено е, че във връзка с публикации в медиите, относно решението на СОС, кметът на С. и изпълнителният директор на [фирма] да започнат преговори за изпълнението на препоръките в плана за обновяване и стабилизация на [фирма], желае да получи информация за това - какво количество емисии парникови газове ще бъде произвеждано годишно за срока на експлоатация на съоръженията. В случай, че количеството ще се променя през годините, заявителят е поискал да го получи по години, така както е планирано да се променя. В заявлението е посочен и начинът, по който следва да бъде предоставен достъпът – в електронен вид.

С писмо, изх. № СОА21-ЕВ01-741-(2)/01.12.2021 г. Заявлението от 29.11.2021 г. е било изпратено по компетентност на изпълнителния директор на [фирма], на основание чл. 32, ал. 1 ЗДОИ. От приетите по делото писмени доказателства, които не са оспорени от страните, се установява, че Заявлението от 29.11.2021 г. е постъпило при ответника Т. на 01.12.2021 г. и е регистрирано в деловодната система на дружеството с вх. № М-1261.

На 07.12.2021 г. изпълнителният директор на [фирма] е постановил оспорвания акт – Писмо с рег. № М-1261, в което е посочено, че планът на „Б. и В.“ или по-точно „Предпроектно проучване“ е изпълнение на Задача № 2 от Договора за техническо консултиране между Столична община и [фирма] от 18 юни 2021 г. (Договор), като същият се извършва с финансовата подкрепа на Американската агенция за търговия и развитие. Изяснено е, че „Предпроектното проучване“ представлява доклад по Задача № 2 или само една от заложените за изпълнение в Договора 11 задачи, като в тази връзка този доклад се явява междинен и представлява елемент от Окончателния доклад, предвиден за изготвяне от „Б. и В.“ в изпълнение на договореностите от 18 юни 2021 г. Сочи се, че най-точна и правилна информация Ц. може да намери в материалите: „Доклад за състоянието на [фирма]“, като тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публично достъпни в сайта на Столична община. Според мотивите на писмото, в „Доклад за състоянието на [фирма]“ е предоставено извършеното Предпроектно проучване – доклад по изпълнение на Задача № 2, в което проучване е дадена напълно достатъчна информация, от която

господин Я. Ц. се нуждае.

Като доказателство по делото е представен Доклад по задание № 2 от плана „B.&Veatch“ (л. 55-122).

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.58, ал.1 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.40, ал.1 ЗДОИ.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице с правен интерес. По делото не са ангажирани доказателства Писмо с рег. № М-1261/07.12.2021 г. да е било редовно връчено на жалбоподателя преди заседанието на 15.02.2022 г., поради което и жалбата, подадена на 22.12.2021 г. е в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на административния акт на всички основания за законосъобразност, съдът обосновава следните изводи:

Противно на твърденията, ответникът [фирма] е задължен субект по смисъла на ЗДОИ. Според приложимата норма на чл. 3, ал. 2, т. 1, законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от публичноправни субекти, различни от тези по ал. 1, включително от публичноправните организации. Според легалното определение, дадено в § 1, т. 4 ДР ЗДОИ, „публичноправна организация“ е юридическо лице за което е изпълнено поне едно от изброените условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети или от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 от Закона за обществените поръчки (ЗОП) или повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП или е обект на управленски контрол от страна на възложители по чл.5, ал.2, т.1 – т.14 ЗОП.

Съгласно чл. 20 от Устава на [фирма], едноличен собственик на капитала на търговеца е Столична община, която осъществява и функциите на Общо събрание и съответно избира и освобождава членовете на Надзорния съвет (чл. 21, ал. 1, т. 4 от Устава). Н. съвет (НС) избира и освобождава членовете на Управителния съвет на дружеството (УС), контролира дейността на УС и определя правилата за работата на последния (чл.28, ал.2 от Устава).

Съгласно чл. 14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) общината е юридическо лице и има право на собственост и самостоятелен общински бюджет. Орган на изпълнителната власт в общината е кметът, който ръководи цялата изпълнителна дейност на общината (чл. 38, ал. 1, чл. 44, ал. 1, т. 1 ЗМСМА).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че [фирма] е публичноправна организация по смисъла на §1, т.4, б.“б“ и б.“в“ ДР ЗДОИ във вр. с чл.5, ал.2, т.9 ЗОП и следователно е задължен субект по чл.3, ал.2, т.1 ЗДОИ. В този смисъл многократно се е произнасял в практиката си и Върховният административен съд (ВАС) – Определение №11505/13.09.2013г. по адм. дело №11753/2013г.; Решение №7228/28.05.2013г. по адм. дело №11081/2012г. Безпротиворечива, по въпроса

задължен субект ли е Т. по чл.3 ЗДОИ, е и практиката на Административен съд София – град (АССГ).

Съдът приема, че макар да не е издадено във формата на решение, доколкото оспореното писмо е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ, не е налице основание за неговата отмяна по чл. 146, т. 2 АПК. Действително в писмото не е налице изричен отказ за предоставяне на поисканата информация, а формално е посочено, че информацията се съдържа в „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“. Тези материали са изготвени от „Б. и В.“ и са публични в сайта на СО. Т.е., за да се прецени дали реално е предоставен достъп до поисканата информация или е отказан такъв, следва да се анализира съдържанието на посочените документи, публично достъпни на сайта на СО. Писмото е издадено в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

При издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК. За преценката за съответствие с материалния закон и целта на закона е необходимо на първо място да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от способите за упражняване на конституционното право на достъп до информация. Според определението, дадено в чл. 2, ал. 1 ЗДОИ „обществена информация“ е всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. По своя характер обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. По смисъла на ЗДОИ официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а служебна тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Нормата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на информацията. В случая не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, изключващ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

За да е обществена информацията по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, следва да са осъществени двете визирани в нормата кумулативни предпоставки: информацията да е свързана с обществения живот в страната и едновременно с това да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение, относно дейността на задължените по закона субекти. В ЗДОИ не се съдържа легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - животът на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото има характер на обществена информация. Осъществяването на втората предпоставка е обвързано с правомощията и дейността на съответния публичен орган, защото само тогава информацията би могла да удовлетвори установената от закона специална цел. В случая несъмнено търсената информация има характера на служебна обществена информация по смисъла на чл. 11, вр. с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ – доколкото е свързана с предмета на дейност на дружеството, определен в чл. 5 от Устава: производство на

топлинна енергия, пренос на топлинна енергия, производство на електрическа и топлинна енергия, дейности по третиране на отпадъци и други дейности, обслужващи основните. Т. продава топлинна енергия за битови/стопански нужди на клиенти/потребители в [населено място], съгласно одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране общи условия. Доколкото дружеството е производител на електрическа и топлинна енергия, то количеството емисии парникови газове безспорно се отнася до дейността му и знанието за това ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение, какъвто е смисълът и целта на закона. Освен това следва да се отбележи, че Т. е доставчик на услуги от обществен интерес, по смисъла на определението на § 1, т. 66б от ДР на Закона за енергетиката, в това число и като производител на електрическа енергия и дължи предоставяне на информацията относно тези услуги в пълен обем. В конкретния случай, ответникът в оспореното писмо е препратил към „Доклад за състоянието на [фирма]“ и презентация „Проект за модернизация на [фирма]“, изготвени от „Б. и В.“, които са публично достъпни в сайта на СО. В допълнително представено, след указание на съда, уточнение от страна на ответника, става ясно, че поисканата информация може да бъде изведена от таблица 4-3, като чрез посочените стойности в таблицата за произведената енергия и заложения К., може да бъде установено количеството на изгаряния природен газ, а от там по калоричността, емисионния и оксидационен фактор, да се получи количеството емисии парникови газове, които ще бъдат произведени. Настоящият съдебен състав приема, че поисканата информация реално не се съдържа в документите, които са посочени от Т.. В таблицата действително се съдържа информация за сочените стойности, но същите касаят единствено периода на 2025 г. по месеци, а не за годините, за които се изготвя доклада и проекта. Жалбоподателят е поискал информация за количеството емисии парникови газове, което ще бъде произвеждано годишно, за срока на експлоатация на съоръженията и как ще се променя през годините. Т.е реално поисканата информация не е предоставена, макар и изрично това да не е указано.

По изложените доводи, съдът приема, че мълчаливият отказ и обективираният в Писмо с рег. №М-1261/07.12.2021г. на изпълнителния директор на [фирма] изричен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне и предоставяне без ограничения на информацията, поискана със Заявление с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746/29.11.2021 г.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски. Съдът приема за доказани разноски в размер на 10 (десет) лева – за държавна такса. Съдът намира, че по делото е останал недоказан размерът на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение, поради което и разноските в тази част не следва да бъдат възлагани на ответника. Според задължителните указания в Тълкувателно решение №6/06.11.2013г. по тълк. дело №6/2012г. на Общото събрание на Гражданската и Търговската колегии на Върховния касационен съд (ОСГТК), съдебните разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат тогава, когато страната го е заплатила и е доказала реалното му заплащане на процесуалния си представител, в зависимост от уговорения в договора за правна помощ и съдействие начин на плащане – в брой или по банков път. Заплащането се доказва или чрез вписване на направеното плащане в самия договор, който има характер на разписка, или с представяне на доказателства за извършен банков превод.

По смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч) договорът за правна помощ и съдействие е първичен счетоводен документ, съдържащ изискваните от закона реквизити. Съобразно чл.6, ал.1 ЗСч първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, съдържа най-малко следната информация: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Според разпоредбата на ал.5 на чл.6 ЗСч документална обосновааност е налице, когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по чл.6, ал.1 и ал.3 ЗСч, но за нея има документи, които я удостоверяват. Когато плащането не е с платежно нареждане, банково бордеро, по платежна сметка или не е отразено в утвърдения от Висшия адвокатски съвет образец на пронумерован кочан, съдържащ наименование и номер на документа само на арабски цифри, а е вписано на лист, който няма индигирани копия (какъвто е настоящият случай) и не съдържа реквизитите на първичен счетоводен документ, съгласно чл.6, ал.1 ЗСч за плащане в брой, последният документ представлява разписка за договореното между адвокат и клиент възнаграждение по сключения между тях договор за правна помощ и съдействие и *има своето значение само за тях* като страни по този договор. Същият не може да обвърже съда, съответно другите страни в процеса, на които евентуално ще бъдат възложени разноските, в преценката им за законосъобразно и действително осъществено плащане.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл.40, ал.3 ЗДОИ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ на изпълнителния директор на [фирма] за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със Заявление с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746/29.11.2021 г. и последващия ИЗРИЧЕН ОТКАЗ, обективиран в Писмо с рег. № М-1261/07.12.2021 г. на изпълнителния директор на [фирма].

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на [фирма] за ново произнасяне и предоставяне в електронен формат на информацията, изрично и изчерпателно посочена в Заявление с вх. № 36262-СОА21-ЕВ01-746/29.11.2021 г., в 7-дневен срок от съобщаването на настоящото съдебно Решение.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – 1680 С., [улица], да заплати на Я. Д. Ц., с адрес: [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] сумата 10 (десет) лева – разноски по адм. дело № 166/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

СЪДИЯ
Боряна Петкова